

Жээкте Экинчи кыдыруу (Сейил)

...азыр күүгүм кирип келе жатат...

Улуу күн, кызарган жүзү, күндүн өтөт шооласы,
Мага чачырады жана денем бир корнеа боло түштү,
Кылдарым типе тик болуп, дагы титиреди денем
Көз уялткан кичинекей нурлар чачат, бул алтын чукур
Бул деңиз жана шаарда мен бир көрмүн.
Бул жерде катар үйлөр бар, билемин, алар дагы эле бар –
Үйлөр жана көчөлөр, башка бир шаарга караштуу
Бир сен эмессин баштан аяк Өзгөргөн.

Басып жүрөбүз жээк бойлоп. Түн.
Балыкчы кайыктары даяр жолго чыгышка
Моторлордун түтүнү, үнү, май чырактар асылган
Жана сыртта баардык шаар, жээкте кечки сейилде.
Ашыктар кол кармашкан, басып жүрөт шаңданыша
Апалар менен аталар, балдары жейт балмуздак
Карылар карап турат көтөрмөдө кафе жомогун
Жана карарган кырлар дос жандардай бирбирине дагы жакын.

Таттуу кечтин кызылы кырга түздүккө жайылат,
Азыр, колуң кокустан колума тийди оорутту
Жанымда жүргөн бу жаш кыздын тийгениндей мага
Ал толук жамбашы, кичинекей кадамы жана назик басыгы
Назик мойну жана мүрүсүнө түшүп турган чачтары
Жайда күнгө күйгөн денеси жана кара көздөрү күлмүңдөйт.
Мен сени ичип жатам; титирек бир нур, эски бир шарап жагымдуу музыкадай
Кадимки анын аталарынын миңдеген жыл, сенин ичкениндей.

Агызган шаар, анын аты Элефтерия,
Жана сенин жара издериң анын көздөрүндө бир боз так,
Жана да, нурдун, нур жарыгынын алмашкан убагында,
Ойнойт анын бетинде назик бир сөз же ыр сыяктуу,
Бул жээкте сейил куруу анын эң эски адаты
Сенин нуруң баштапкы бир себеп же да коруучу кадимки,
Топтойт аны карегинин тереңде булактардан
Жана аныкы, сүйүктүү эркиндик, бир бийчинин басыгы сыяктуу

Урматтуу кеч, миң жылдык жарык нур,
Ашык толгон ырчы бул айым сыяктуу сулуу,
Мен кантип сыйынбаймын сенин сулуулугуна

Бул шаар, бу адамдар бир айкел сымал
Сенин назик сылашың менен бычым алган дүйнө эмеспи

Сенин кулун болом, эгер журтташын болбосом.
Жана үн чыгарбай сени сендей ичиш үчүн, толтура алам
Ар тешиги сенин нуруң жана эркиндигиң менен.

Richard Berengarten

Которгон / translation by Soltobay Zariptekov

interLitQ.org